

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Phosphorvs sive Ioannes Baptista nativitas, vita, mors

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Elegia 1. Herodiani natalis celebritas Ioannis Insidiosa mors. Vox Convivæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70001](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70001)

Ille quidem paucas adsurgit amœnus in horas ;
 Sed cum vere brevis gloria floris abit.
 Nec tamen inuitus minuere, minorue querreis,
 Ab Christo minui, gloria maior erit.
 Proximus à primo Vatum celebrâbere Vates,
 Auspice quo primus tum tibi crescet honos.
 Immenso propius si fers ab Numine nomen ;
 Tu quasi de tanto nomine Numen eris.
 Ibis enim Princeps Vox Verbo, & gloria vatum.
 Maior vt exurgas ; sic minor ante cadis.
 Nam magnum cui vis vt honor sit maior, I E S V S
 Te celebrat. quod das, id tibi reddit Amor.

(a) *Arionem in mare è navi abiectum Delphini
 excepere, quos sua lyra ubi demulcet, eum Tanarum
 usque deuexere. Cuius lyra cœlo est dicata. Alij ma-
 lunt lyram cœlestem esse Orphei citharam.*

(b) *Elias ignem è cœlo descendere iussit in Re-
 gis nuncios ; & tribus annis pluuiam inhibuit,
 ardenti sole & siticuloso solo.*

LIBER III.

M O R S.

Elegia I.

Herodiani natalis celebritas Ioannis
 Infidiosa mors.

VOX CONVIVÆ.

Pulcher iô, pulcher natus sol Regis in ortu,
 Purpuream puto ducit in orbe diem.
 Ille leui in nebulâ qui candidus vnctâ pererras
 Fercla, Camille mihi funde refunde merum.

Q v

Actua

Ac tua liba scyphosque nouis præcinge coronis :
 In caput hoc niueas sed mihi ninge rosas.
 Da quos quisque manu gaudet contingere flores,
 Ut cyathos pargam suaue rubente merum.
 Rex iubet, i. lux festa sacro præluet Eoo,
 Eximium terris quæ dedit ire ducem.
 Auspicium vitæ quis non florente corymbo,
 Fronde, lyrâ, choreâ, flore, meroue colat.
 Comus iò lauris hilarat conuiuia donis,
 Cui calidis fumat cœna beata focis.
 Iam natalitio multiq̄ue, bonique litabunt
 Conuiuia Genio, non sine flore meri.
 Candida perspicui rumpent crystalla trientos,
 Inque garo nardi viuet anhelus odor.
 Bacchus iò Bacchus satur orgia ducit in ostro,
 Mollè tegit Baccho Cypris amica latus.
 Quid nisi ventosas in risum ganeo buccas,
 Soluat. vbi feruet saucia vena mero?
 Palpitat, effreniq̄ue vagatur, ouatque palato,
 Deliratque vagis atia lingua modis.
 Ni fallor, tremulus fremit hinc, fremit inde cachinnus,
 Et sonat argutos fanna petulca iocos :
 Ambiguique sales, plaususque, choriq̄ue, canorisque
 Orgia mista lyris, & lyra mista choris.
 Plaudit iò, Euan, Euan, grex thyrsiger Euan;
 Plaudit, & Euanem turba præterua ducem.
 Rex comes applaudit, vocemque perampla volutat
 Atria, clamoris atria quassa choris.
 Hos illi ludos primæua spepondit ab ortu
 Fama; sed in dirum desinet ira scelus.
 Quale nec in Scythicis vniquam sol viderit oris,
 Aut si quæ Scythicâ sæuior ira ferâ.
 Iam mitis Phalaris, mites Eufiridis aræ,
 Mites immitis iam Diomedis equi. (a)
 Et iam molle Scinis nomen, mitisque Procastes
 Astyages duro mollis & ipse torò. (b)
 Iam Charis Aleto, iam blanda Minerua Medusa est.
 Fitque Harpia nigro non sine felle, Venus :

Iam

Iam draco blanditur tumidas vbi sibilat iras,
 Et leo blandus amat, dum ferus arma fremit,
 Quamlibet omnigeni grassentur ad arma furoris,
 Vnicus hic vincit omnia monstra furor.
 Quam reliquis placat fusi vis larga cruoris.
 Hoc cruor effusus flammam in hoste sitim.

(a) Rhalaris, Busiris, Diomedes, Scinis, Procustes
 crudeles tyranni vel pradones.

(b) Astyages ultimus Rex Medorum Harpale
 filium suum ferali ferculo apposuit.

Elegia 2.

Herodiadis descriptio.

Lena Venus blando fera parturit ore Leenam,
 Qualis in Isacio non fuit vlla solo.
 Et parit, vt peperit, crescit furor asper alumnae,
 Lugubre par matri crimen alumna parit.
 Nempe suo Regina placet sed adultera, regi,
 Isaciden Helenam sic Paris alter amat.
 Vnde truces circum volitat fera cura Megaras,
 Lior, & anguineis quæ viret ira comis.
 Insidia, & fraudes, nec inopportuna furori
 Ambitio, castum nescia ferre iugum.
 Hinc sitis, vt crudâ bibat hostis vtrunque saluâ,
 Lugubre quod stillat sica cruenta, merum.
 Cerne, ferum vicit scelerata Leana Leonem,
 Vnanimisque feram vincit vtramque furor.
 Imperat (insanam quis vertitur ordo per aulam?)
 Quam decet obsequium ferre, superba nurus.
 Hinc sceleri fundus, crudi que doloris amaror;
 Hinc fons triste rubens iste cruoris ijt.
 Conscius hinc probri rubor, opprobriumque coronæ,
 Hinc furor ad ferrum, deque furore scelus.
 Hinc ad pocla (nefas) sitis ingeniosa cruoris.
 Quam calido placat mors scelerata mero.

Thyas